

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kadına yönelik şiddet ülke gündeminin sıralaması hiç değişmeyen, başat gündemi olmaya devam etmektedir. Bu şiddetin önüne geçilmesi için önlemler alınması gerekmektedir. Özellikle medyada kadına yönelik şiddeti yeniden üreten ve teşvik eden bir dilin kullanımı dikkat çekmektedir. Kadınların maruz kaldığı bu sorunların araştırılması amacı ile Anayasanın 98. ve İçtüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması için gereğini arz ve talep ederiz.

Ayşe ACAR BAŞARAN

Batman Milletvekili

GEREKÇE

Kadına yönelik şiddet ülke gündeminin sıralaması hiç değişmeyen gündemi olmaya devam ederken medya sektöründe aynı şiddet farklı yollarla her gün yeniden üretilmektedir. Özellikle sabah kuşağı denilen programlarda aile içerisindeki şiddet asıl kontrol mekanizmalarının inisiyatifinden çıkarılmakta ve bilinçsiz bir şekilde kamuoyuna açılmaktadır. Söz konusu programlarda kadının ve çocuğun faydası gözetilmemekte, özellikle istismar konularında kişiye travmaları yeniden yaşatılmaktadır.

Örneğin Show TV kanalında yayınlanan Didem Arslan Yılmaz'la Vazgeçme programının 262. bölümünde henüz çocuk yaşta olan birinin yıllarca maruz bırakıldığı sistematik istismar kişiye yeniden anlatırılmış; çocuğun travmasının tetiklendiği açıkça gözlemlenmiştir. Bu konu çerçevesinde sansasyonel alt başlıklar atılmış, "Türkiye bu kişileri konuşacak" denilen başlıkta faillerin değil, mağdurun ismi kullanılmıştır. Bu yolla kişinin faydası gözardı edilerek kimlik bilgileri açıkça paylaşılmış, gelecekte yaşayabileceği problemlere zemin hazırlanmıştır.

İstismara maruz bırakılan çocuğa detaylar tekrar tekrar anlatırılmış, bir program sunucusunun sormaması gereken, pedagog eşliğinde olmadan sorulmaması gereken sorular ekranda sorulmuştur. "Seni kim istismar etti? Seni ailen mi sattı? Kızkardeşine de aynı şeyler yapılıyor mu? Seni aynı gün içinde kaç kişi istismar etti?" gibi soruların ardından tekrar istismarın detayları sorulmuştur. Çocuğun yüzündeki morluklara yine ekranda birkaç soruyla geçirilerek "muayene" uygulanmıştır. Çocuğun

istismarında her iki ebeveynin de suçu varken “Böyle anne olmaz olsun” gibi alt başlıklarla yine suçun sorumluluğu sadece kadına yıkılmış, program boyunca istismarın suç ortağı olan erkeklerden çok az bahsedilerek çocuğun istismarı adeta reyting malzemesine dönüştürülmüştür. Hukukun işlemesi gereken ve çocuğun üstün yararı adına gizlilikle yürütmesi elzem olan bu suç, kamuoyuna tüm detayları ile açıklanmıştır.

Sabah kuşağı olarak nitelenen programların hemen hepsinde durum aynıdır. Mağdur edilen kadınlara ve ekran başında benzer travmaları yaşamış olan kadınlara psikolojik olarak zarar verilmekte, hukuki mekanizmalar aşılmakta ve olası bir dava sürecindeki şeffaflık zarar görmektedir.

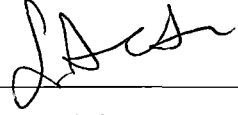
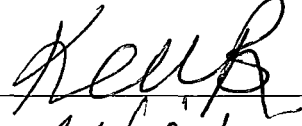
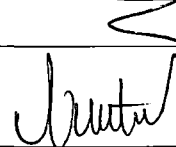
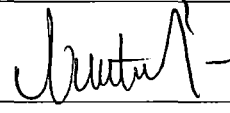
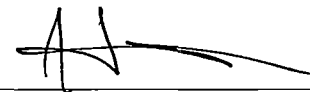
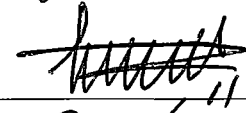
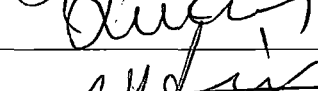
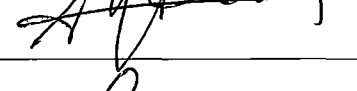
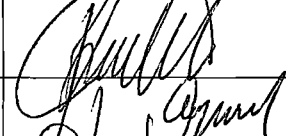
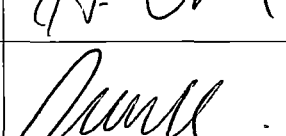
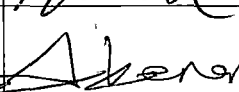
“Ece Üner ile Susma” ve “Müge Anlı ile Tatlı Sert” gibi programlar da tıpkı örneği verilen program gibi şiddet dilini yeniden üretmekte ve şiddete maruz kalanların haklarını ihlal etmektedir.

Şiddet dili ayrıca kadına yönelik şiddet haberlerine atılan başlıklar ve haber içeriklerinde kullanılan üslup ile yeniden üretilmektedir. Kadınları doğaları gereği itaatkar, pasif, bağımlı, güçsüz olarak gören bu anlatılarda erkekler, saldırgan, her zaman etkin ve güçlü olarak resmedilmektedir.

RTÜK’ün yaptığı bir araştırmaya göre, 6-18 yaş grubundaki çocukların % 65’i günde üç saat televizyon izlemekte ya da internet kullanmaktadır.

Kamuoyunda özellikle gençlere bu kadar kolaylıkla ulaşan yapım ve haberlerin sunulma şekli elzemdir. Kadın katliamları ilk sayfa veya politika, yaşam sayfalarında verilmeliyken üçüncü sayfalara sıkıştırılmaktadır. Haberde duygusallaştırma, dramlaştırma öğeleri, magazinел yaklaşım ve katliam ayrıntılarına yer verilmektedir. Kadın katliamı haberlerinde neden sorusunun cevabı failin ifadesinde ya da kadının yaşam tercihlerinde aranmaktadır. “Katliamı hak etmiş mi?” diye soran/sorduran detaylarla haber yazılmaktadır. Faili anlamaya/aklamaya, gizlemeye neden olan açıklamalar yapılmakta, tanıklar dinlenirken kaynaklar çeşitlendirilmemektedir. Cinnet, öfke, kıskançlık, iflas, aşk, öfke, işsizlik gibi bahanelerle şiddetin kaynağını gizleyen cinsiyetçi bir dil kullanılmaktadır.

Medyada her gün yayın akışları ve haberlerle cinsiyetçi dil yeniden üretilmekte, kadına şiddet yeniden beslenmektedir. Bu şiddetin beslenmemesi adına medyada cinsiyetçi dile dair bir araştırma yapılması ve sorunların çözülmesi üzerine düzenlemeler yapılması şarttır.

1	TULAY HATIMOĞULLARI ORUÇ	ADANA	
2	SAİT DEDE	HAKKARİ	
3	GÜLÜSTAN KILIÇ KOÇYİĞİT	MUŞ	
4	KEMAL PEKÖZ	ADANA	
5	HABİP EKSİK	IĞDIR	
6	SIDIK TAŞ	SİİRT	
7	NURAN İMİR	ŞIRNAK	
9	HÜSEYİN KAÇMAZ	ŞIRNAK	
10	REMZİYE TOSUN	DİYARBAKIR	
11	RIDVAN TURAN	MERSİN	
12	ABDULLAH KOÇ	AĞRI	
13	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
14	MUAZZEZ ORHAN IŞIK	VAN	
15	ERDAL AYDEMİR	BİNGÖL	
16	ZEYNEL ÖZEN	İSTANBUL	
17	DİLŞAT CANBAZ KAYA	İSTANBUL	
18	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	
19	MURAT ÇEPNİ	İZMİR	
20	ALİ KENANOĞLU	İSTANBUL	